

— det er jo kun enkelte, der have Kapitaler foruden Ejendommen —. Denne Formue er efter min Mening ikke nær saa sikkert et Skatteobjekt som Kapitalformuen, det er langtfra saa sikkert at faa en vis Indtægt af en Formue, der er anbragt i en Landejendom, som det er at faa den af en Kapital. Vil man saa sige, at ogsaa i Købstæderne og i Kjøbenhavn er der Ejendomsbesiddere, der have Kapitaler anbragte i disse Ejendomme, saa er det ganske rigtigt, men jeg tror, at disse Ejendomsbesiddere haade i Kjøbenhavn og tilsviise ogsaa i Købstæderne saa en sikrere og jævnere Indtægt af deres Ejendomme, end der faas af Landejendommene. Naar derfor Formue i Landejendomme og Formue i Kapitaler bestattes efter samme Regler, bliver Kapitalformuen forholdsvis begunstiget. Det tror jeg ikke kan bestrides af dem, der nærmere kende disse Forhold. Den store Forurettelse, som navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) mente, at Kjøbenhavn vilde lide ved den her foreslaede Skattefordeling, er dog, selv efter det ærede Medlems egne Opgivelse, ikke overvættets stor. Han fik nemlig ud, at Kjøbenhavn kom til at betale 365,000 Kr. mere i Indkomstskat, end den efter Folketallet kunde være forpligtet til, men paa den anden Side faar den godtgjort 215,000 Kr. mere i Bygningsafgift, end den skulde have efter Folketallet. Der bliver altsaa tilbage 150,000 Kr., der ikke er nogen stor Sum, og det er ikke nogen overordentlig stor Skatteforøgelse, naar man tager Hensyn til den overordentlig store Forøgelse af Formuen, der har fundet Sted i den sidste Snes Aar eller noget mere. Der er jo dog den Mærkelighed, at Formuer i hundrede Tusindvis og Indtægter i Forhold dertil hidtil ikke have betalt nogen direkte Skat til Staten, uagtet de have haft den selv samme Nytte af Statens Beskyttelse som enhver anden Borger i Staten. Det er derfor ikke mere end simpel Retfærdighed, at man ogsaa paalægger den Slags Ejendomsbesiddere nogen Skat, og det bliver endda en lempelig Skat, ikke nogen stor Skat. Naar t. Eks. en Mand, der ejer 100,000 Kr., kan slippe med omtrent 40 Kr., er det ikke nogen høj Statskat i Sammenligning med, hvad Landejendomsbesidderne maa betale. — Der er et andet Punkt, jeg ogsaa gerne vilde berøre, og som blev berørt af det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (F. Bøjssen) i Lørdagsmødet. Det var, at der i Stedet for, som der er foreslaaet i det af den højtærede Indenrigsminister forelagte Lovforslag, skulde finde en Sikvibration Sted mellem Indkomstskatten fra de forskellige

Kommuner og den Land- og Bygningskat og Bygningsafgift, som de havde at svare, og saa kun det oversthydende deraf, vende tilbage til Kommunen. Jeg vil i den Henseende tillade mig at henstille, om det ikke vilde være, som det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds anførte, rimeligere, at denne Fordeling kunde komme til at foregaa paa en noget anden Maade. Det er jo bekendt nok — det blev særlig stærkt fremhævet af det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds — hvor stor en Ulighed, der er i de kommunale Byrder her i Landet. Uligheden mellem Amtene — den kan være stem nok, der er i det mindste dobbelt saa stor Skat i nogle Amtene som i andre, men det er især mellem Sognekommunerne, at Uligheden er størst. Der er Kommuner, der betale seks Gange saa stor Kommuneskat og endog mere, end andre Kommuner. Der burde, forekommer det mig, finde en Rigeliggørelse Sted. Ret meget kan man ikke komme til, men dog noget, og jeg kan ikke slette andet, end at det kunde ske derved, at man lader Land- og Bygningskatten gaa over til Amtene, og saa lade Amtene fordele disse Skatter mellem Sognekommunerne. Man kunde jo t. Eks. vælge Reglerne i Landkommunaloven, § 50, hvor efter en Tredjedel fordeles efter Hartorn, en Tredjedel efter Folketal og ganske vist en Tredjedel efter Amtsrådets Skøn. Der vilde jeg gerne henstille, at man paalagde den sidste Tredjedel fordelt procentvis i Forhold til de enkelte Kommuner's samlede Udgifter. Paa den Maade vilde der tilvejebringes nogen Lighed, ganske vist langt fra fuldstændig; thi selvfølgelig vilde det kun kunne blive ligeligt, hvis man havde større Midler og fordelte disse over hele Landet; men det anser jeg for at være forbundet med saa meget Besvær, at det ikke kunde lade sig gøre; men inden for enhver Amtsgrense vilde det uden Vansteligbed kunne gøres, og vil man vælge den af mig her sidst nævnte Maade, er det en ren Beregningsgag, og saa vil det ikke være nogen vanstelig Sag at faa dette udført, det vilde, forekommer det mig, være i høj Grad rimeligt, om man paa den Maade søgte at bøde ogsaa en lille Smule paa den store Ulighed, der er mellem forskellige Landkommuner i deres kommunale Udgifter, og for at der ikke skulde være Tale om, at de havde anvendt store Udgifter i visse Retninger, saa kunde man indskrænke det til at tage deres Hovedudgifter til Fattigvæsenet og Skolevæsenet og ligne derefter. Det er jo især Fattigudgifterne, der i de senere Aar ere vokse i saa overordentlig Grad, og det er jo vist ikke